

Лист ДФС від 15.11.2016 №24576/6/99-99-15-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо використання звіту суб'єкта оціночної діяльності як джерела інформації про ринкові ціни для цілей трансфертного ціноутворення та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Підпунктом 39.3.2.1 п. 39.3 ст. 39 Кодексу встановлено, що відповідність умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» визначається за допомогою застосування методу трансфертного ціноутворення, який є найбільш доцільним до фактів та обставин випадку.

Статтею 39 Кодексу запроваджено критерії вибору найприйнятнішого методу трансфертного ціноутворення та встановлено їх пріоритетність. Так, абзацом другим п.п. 39.3.2.1 п. 39.3 ст. 39 Кодексу передбачено такі критерії:

доцільність обраного методу відповідно до характеру контрольованої операції, що визначається, зокрема, на основі результатів функціонального аналізу контрольованої операції (з урахуванням виконуваних функцій, використовуваних активів і понесених ризиків);

наявність повної та достовірної інформації, необхідної для застосування обраного методу та/або методів ТЦ;

ступінь порівнюваності між контрольованими і неконтрольованими операціями, включаючи надійність коригувань порівнюваності, якщо такі застосовують, які можуть використовуватися для усунення розбіжностей між такими операціями.

Відповідно до п.п. 39.5.3.1 п.п. 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу платник податків та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, використовують джерела інформації, які містять відомості, що дають можливість співставити комерційні та фінансові умови операцій згідно з п.п. 39.2.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, зокрема:

а) інформацію про зіставні операції платника податку, а також інформацію про зіставні операції його контрагента – сторони контрольованої операції з непов'язаними особами;

б) будь-які інформаційні джерела, що є загальнодоступними та надають інформацію про співставні операції та осіб.

Відповідно до ст. 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12.07.2001 № 2658-III, звіт про оцінку майна є документом, що містить висновки про вартість майна та підтверджує виконані процедури з оцінки майна суб'єктом оціночної діяльності. При цьому, у відповідності до п. 52 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 № 1440, оцінювач самостійно здійснює пошук інформаційних джерел (за винятком документів, надання яких повинен забезпечити замовник оцінки згідно з договором), їх аналіз та виклад обґрунтованих висновків. При цьому оцінювач повинен проаналізувати всі інформаційні джерела, пов'язані з об'єктом оцінки, тенденції на ринку подібного майна, інформацію про угоди щодо подібного майна, які використовуються у разі застосування порівняльного підходу, та іншу істотну інформацію.

Підпунктом 39.5.3 п. 39.5 ст. 39 Кодексу встановлено, що контролюючий орган використовує ті самі джерела інформації, що й платник податків, якщо не доведено, що інші джерела інформації дають можливість отримати вищий рівень зіставності комерційних та фінансових умов операцій. При цьому для зіставлення з метою оподаткування умов контрольованих операцій з умовами неконтрольованих операцій контролюючий орган не має права використовувати інформацію, яка не є загальнодоступною (зокрема інформацію, доступ до якої наявний тільки в органів державної влади).

Таким чином, інформація про ціни співставних неконтрольованих операцій, що відображені у звіті суб'єкта оціночної діяльності, може бути використана як одне із інформаційних джерел для встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу «витягнутої руки».